

[Arbejdsministeren]

I 1982 påbegyndte ca. 10.600 kursister et EIFU-kursus. Heraf var ca. 3.200 under 18 år.

Ca. 70 pct. af det samlede antal kursister modtog elevstøtte eventuelt suppleret med bistandshjælp. Kursister, der allerede har haft tilknytning til arbejdsmarkedet og har ret til arbejdsløshedsdagpenge, kan i stedet for elevstøtten få udbetalt arbejdsløshedsdagpenge under kurset.

Der eksisterer ikke nogen præcis opgørelse over de samlede udbetalte beløb til EIFU-kursister, men der er på finansloven 1983 afsat ca. 60 mill. kr. i støtte til deltagelse på EIFU-kurser.

Spm. nr. S 1372

Til *socialministeren* (4/7 83) af:

Arne Jensen (S):

»Planlægger ministeren at ændre bistandsloven, således at modtagere af bistandshjælp kan tvinges på EIFU-kurser, hvis de i øvrigt opfylder betingelserne herfor?«

Begrundelse

Efter det bebudede bortfald af elevstøtten til EIFU-kursister fra den 1. januar 1984 er det økonomiske incitament for at deltage i et EIFU-kursus fjernet for en stor gruppe unge. Man kan frygte, at regeringen samtidig hermed vil søge bistandsloven ændret, så deltagelse i EIFU-kurser ikke længere er en frivillig sag for unge, der modtager bistandshjælp.

Besvarelse (11/7 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Efter bistandslovens § 38, stk. 1, er det en betingelse for at få kontanthjælp, at ansøgeren i tilstrækkelig grad har udnyttet sine arbejdsmuligheder.

Det fremgår af lovens § 38, stk. 2, at der ikke kan ydes hjælp til personer, som er under uddannelse, men at kontanthjælp dog kan bevares under deltagelse i visse kurser m.v.

Det ville derimod stride mod bistandslovens grundlæggende principper, hvis der blev stillet krav om kursusdeltagelse under modtagelse af kontanthjælp.

Bistandsloven påtænkes ikke ændret på dette punkt.

Spm. nr. S 1373

Til *energiministeren* (4/7 83) af:

Kalnæs (SF):

»Finder ministeren det acceptabelt og i overensstemmelse med regeringens energipolitik, at et elforsyningsselskab, ELRO, pålægger vindmøller belastningsafgift, selv om de ikke belaster elværkerne, og samtidig ikke pålægger elvarmekunder belastningsafgift, selv om de belaster elværkerne?«

Begrundelse

Det forekommer helt uforståeligt, at det kan godkendes af monopolankenævnet, at elskabet ELRO ved Randers fører en prispolitik, der ser helt bort fra alle tekniske og økonomiske kendsgerninger. Selskabet lægger således belastningsafgift på vindmøller, som man åbenbart ikke ønsker i området, selv om de ikke belaster elværkerne, og til gengæld fritages elvarmekunder – som man åbenbart ønsker at favorisere på andre forbrugeres bekostning – for belastningsafgift, selv om de vitterligt belaster elværkerne.

Elprisudvalget har da også på grundlag af tekniske og økonomiske vurderinger pålagt selskabet ikke at opkræve belastningsafgift på vindmøller, men det er denne kendelse, monopolankenævnet nu har omstødt med ovennævnte helt urimelige konsekvenser.

Monopolankenævnets kendelse betyder, at den fremme af vindmølleindustri og brug af vindmøller, som skulle ske på grund af statens tilskud på 30 pct. til anlæg af vindmøller, samt den fjernelse af elafgift for vindmølleproduceret elektricitet, som skatteminister har lovet 2 gange, ikke kan slå igennem. Det skyldes, at elskaber aktivt modarbejder regeringens energipolitik ved at indkassere en betydelig del af statens tilskud som ren fortjeneste uden nogen teknisk eller økonomisk begrundelse.

Det må være væsentligt for offentligheden at vide, hvordan regeringen forholder sig til et sådant misbrug af et elskabs monopolstilling.

Besvarelse (11/7 83):

Energiministeren (Enggaard):

Monopolankenævnet afsagde den 30. juni 1983 kendelse i sagen ELRO ktr. elprisudval-